

Dage i Aaret gælder det Beløb for de menige? Han vil da se, at nogle af de menige ligge 2 Maanedes, andre 4 og 6 Maanedes og nogle længere, og tager han Gennemsnittet af det Antal Dage, de menige ligge inde, udgør det i Aarets Løb 167 Dage. Vil det ærede Medlem altsaa være retfærdig — og det antager jeg, han vil være, men han har ikke set efter, han har talt om det, han ikke vidste — maa han stille Regnestykket saaledes op: 167 Dage give 1,375,000 Kr., hvad give saa 365 Dage — i et Skudaar 366 Dage — og saa vil han saa ud, at det Beløb, der udgives til de menige, er for et Aar 2,721,000 Kr., og det, som udgives til Officerer, Underofficerer og Spillemænd, udgør 2,848,000 Kr., altsaa omtrent samme Beløb. Jeg har nævnt dette for at tydeliggøre for de Herrer, der ikke saa mange Gange som jeg have været til Møder, hvor den Slags Vælgere ere til Stede, som repræsenteres af den ærede Folketingsmand for Kjøbenhavns 9de Valgkreds, hvorledes man paa saadanne Møder fremkommer med Udtalelser og Talstørrelser, som aldeles ikke holde Stil, naar de undersøges. Nu sagde den ærede Folketingsmand for Kjøbenhavns 9de Valgkreds, at det var en gruelig Behandling, en meget haard Behandling, de menige fik. Nu har jeg været i Armeen, lad mig sige fra 1851, altsaa saadan noget som 41 Aar, og jeg har slet ikke været Vidne til den gruelige Behandling, aldeles ikke! (Afbrudelse af Buss.) Ja, den ærede Folketingsmand siger noget andet, fordi han har en modsat Anskuelse, men han har nu en Gang forset sig paa alt, hvad der hedder Militarisme og Militærtærvæsen, saa han bifalder alt . . . (Afbrudelse af Bluhme.) Ja, denne ærede Folketingsmand, der tidligere har været Marineofficer, har ogsaa forset sig, det vide vi alle sammen, han har forset sig meget. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum) siger, at Soldaterne blive forfærdelig behandlede, og at det, de saa at leve af, er for lidt. Jeg paaistaar, at den menige Mand i Armeen faar saa meget, at han kan leve deraf med Sparommelighed, men der er naturligvis Forskel paa, hvad man forstaar ved at leve og leve. Det ærede Medlem har selv erklæret, at han har været nødt til at leve i nøjsomme Raar og derved lært Trang at kende, og det anser jeg for en god Læremester. Men hvorledes er det saa muligt, at det ærede Medlem kan sige, at Soldaten er saa forfærdelig stillet og overbeholdt, og at han ikke har nok at leve af, naar det ærede Medlem selv, imedens han var Soldat, kunde være gift og ernære

Kone og Børn, ernære dem ikke ved sin Lønning, men ved hvad han har fortjent udenfor Armeen? Viser det ikke, at den Fritid, Soldaten har til Disposition, er saa tilstrækkelig at han kan fortjene noget, hvis han selv vil? (Hørdum: Og naar han kan faa noget at fortjene). Men vi høre ogsaa, at det ærede Medlem har været gift, da han var Soldat, og det er dog ikke Meningen, at Landets Børn skulle være gifte, før de komme ind som Soldater; men desværre, det er Møde her i Landet. Rundt omkring paa Landet og ogsaa lidt, ofte i Byerne, stikke ganske unge Mænd Familie, uden at kunne ernære en Familie, og saa hedder det: Vær saa artig, Staten skal sørge for, at vi kunne saa noget at leve af. Nej, man maatte hellere sige, at Staten, hvis det lod sig gøre, skulde bestemme, at der udfordres en vis Indtægt, for at en Mand skal kunne gifte sig, en saadan Indtægt, at han kan ernære Kone og Børn. Jeg ved meget godt, at dertil kommer man ikke, men den Paastand, at en Soldat ikke kan leve af, hvad han faar — selvfolgelig bliver det vanskeligere, naar han er gift — det er efter min Mening løs Tale, som aldeles intet har at betyde. — Jeg vil gentage, hvad jeg har sagt ved en tidligere Lejlighed, at det sømmer sig lidet for danske Mænd, det sømmer sig ikke i denne Forsamling at kaste Beskyldninger ud imod Armeens Officerer og Underofficerer for utilladelig Raahed, naar man ikke kan bevise dem. Under den nuværende Tingenes Tilstand, hvor Armeen hvert Aar i store Korps er ude paa forskellige Steder iblandt Landets Beboere, og hvor deres hele Færd ligger aabenlyst for Dagen, vilde det ærede Medlem og andre Medlemmer her, hvis der blev begaaet noget, som gav Anledning til Paatale, nok benytte Lejligheden til at klage og til at faa Folk til at klage. Thi det er noget, som jeg kan bevise, maasse bedre end det ærede Medlem kan bevise sine Paastande, at Soldaterne opmuntres af civile til at klage, naar de paa en eller anden Maade have lidt en Forurettelse, som de selv synes ikke er værd at tale om. Det er vistnok meget mere Tilfældet end det, som det ærede Medlem talte om, det Tilfælde i 9de Kreds, hvor han slog paa, at det var muligt, at man havde faaet Højremænd eller andre til at slaa de Ruder i Stykker, som man beskyldte Socialdemokraterne for at have slaaet i Stykker. Jeg var den Gang i Bestyrelsen for Højres Arbejder- og Vælgerforening i Kjøbenhavns 5te Valgkreds og var Vidne til den Skandale, der passerede i Frederiksborggade, paa Nørrebro og helt ud til det Sted, hvor den falske Kandidat, Rysjel, boede, og den havde det socialistiske Parti bl. a.